

501

BUTLLETÍ
DE LA
INSTITUCIÓ CATALANA D'HISTORIA NATURAL

Nulla unquam inter fidem et rationem
vera dissensio esse potest.

(CONST. FID. CATH. C. IV).

NOVEMBRE, 1905

VOL. V. (2.ª ÈPOCA, ANY 2.^{on})

NÚM. 8

SECCIÓ OFICIAL

SESSIÓ DEL 1.er DE OCTUBRE DE 1905

Presidència de D. Felip Ferrer y Vert

A les onze y 15 minuts s' obri la sessió.

El Vis-Secretari llegeix l' acta de la sessió anterior, que es aprovada.

El mateix dona compte als socis, per son coneixement, dels acorts presos en la darrera sessió de Junta Directiva.

COMUNICACIONS.—El Sr. Soler y Pujol presenta un exemplar de l' aureneta *Hirundo rustica* L. raríssim, per quant dit exemplar se presenta d' un color blanch cendrós; sobre la raresa y notabilitat d' aquest cas, fa el Sr. Soler algunas consideracions y recorda que en un dels Butlletins de la Inst. Cat. d' Hist. Nat., 1.ª serie, el Sr. Bolós, de Olot, cita un cas semblant.

El mateix soci presenta també un selaci raríssim, la *Chimaera monstrosa* L. no citada per en Sánchez Comendador en son catàlech de peixos de Barcelona: si bè el Sr. Soler dupta que dit exemplar pertanyi á tal especie, el Sr. Ferrer y Vert observa que les anomalies que presenta poden esser produidas al dissecar l' animal y que, uns apendixs que presenta un dibuix de la *Chimaera* que tenim á la vista y que falten en el present exemplar, poden ser una diferencia de sexe. El Sr. Garcías fa avinent que la *Chimaera monstrosa* L.

es citada per en Barceló y Combis en son «Catálogo metódico de los peces de Baleares», ahont se l' hi dona el nom de *gata-moixa*.

El Sr. Romaní (A.) presenta alguns reptils cassats per ell á Capellades, que determinats per el Sr. Zulueta resultan esser la *Rinechis scalaris* Bonap. y *Cœlopeltis Monspesulanus* Bonap. sobre les quals fa algunas observacions.

Y no haguenthi res més per tractar, s' aixeca la sessió á les 11 y 35 minuts.

COMUNICACIONES

CONTRIBUTIONS Á LA FAUNE MALACOLOGIQUE DE LA CATALOGNE

PAR

P. FAGOT

En 1884 (Annal. Malac. p. 169-194) nous avons donné le compte rendu de notre excursion dans la vallée de la Noguera Pallaresa et au Montserrat.

En 1887 nous avons publié dans la «Crónica Científica» de Barcelone le resultat de nos recherches dans la Vall d'Arán. A ce sujet nous croyons devoir faire observer que cette région appartient géographiquement et au point de vue de la repartition des espèces au versant français, quoiqu'il depende administrativement de la Catalogne.

Dans le courant du mois d'Août 1891, désirant continuer dans cette province si intéressante nos recherches conchyliologiques, nous avons à l'avance projeté une excursion que nous avons effectué dans l'ordre suivant.

Partis le 19 de l'Hospitalet, vallée de l'Ariège, le dernier village français, nous avons franchi le col de San Jan pour atteindre Soldeu, Encamp et Andorra, n'ayant rien trouvé dans cette partie si pittoresque.

Le 20 nous avons parcouru la route d'Andorra à la Seu